תלמוד לומר 1 להרע או להיטיב מה הטבה רשות אף הרעה רשות אי יצא נשבע לבטל את המצוה ולא ביטל שאין הרשות בידו חד קרא למיפטריה מקרבן שבועה וחד למיפטריה מן לאו דשבועה: **מתני'** ב יש נדר בתוך נדר ואין שבועה בתוך שבועה כיצד אמר הריני נזיר אם אוכל הריני נזיר אם אוכל ואכל חייב על כל אחת ואחת ג שבועה שלא אוכל שבועה שלא אוכל ואכל אינו חייב אלא אחת: **גמ'** אמר רב הונא לא שנו אלא דאמר הריני נזיר היום הריני נזיר למחר דמיגו דקא מיתוסף יומא יתירא חיילא נזירות על נזירות אבל אמר הריני נזיר היום הריני נזיר היום אין חלה נזירות על נזירות ושמואל אמר ד אפילו אמר הריני נזיר היום הריני נזיר היום חלה נזירות עליה ולרב הונא אדתנא אין שבועה בתוך שבועה ליתני יש נדר בתוך נדר ואין נדר בתוך נדר הריני נזיר היום הריני נזיר למחר יש נדר בתוך נדר הריני נזיר היום הריני נזיר היום אין

רש"י

תלמוד לומר להרע או להיטיב מה הטבה רשות. דאי בעי אכיל ואי בעי לא אכיל חייב בקרבן על השבועה אף הרעה דמחייב עלה קרבן הרעה דרשות ולא (א) נשבע לבטל את המצוה דהיא שבועה דהרעה לאו הרשות בידו: **חד קרא.** קא אתי למיפטריה מקרבן שבועה דהאי קרא דלהרע או להיטיב בקרבן מיירי ואידך לא יחל דברו דבלאו מיירי אתי למיפטריה מן לאו דשבועה: **מתני' יש נדר בתוך נדר.** דנדר חל אחר נדר: **כיצד אמר הריני נזיר אם אוכל.** וחזר ואמר כו' חייב על כל פעם ופעם נזירות אחת: **אין שבועה בתוך שבועה.** ואם אמר שבועה שלא אוכל כו': **אינו חייב אלא על אכילה אחת.** קרבן שבועה אחד: **גמ' לא שנו.** דיש נדר בתוך נדר: **אלא דאמר כו'.** דמיגו דאיתוסף יומא יתירא (ב) בנזירות ראשונה דכי אמר הריני נזיר היום קבל עליו נזירות שלשים וכי הדר ואמר הריני נזיר למחר משמע הריני נזיר שלשים יום ואחד ואין נזירות ליום אחד הלכך חל נזירות על נזירות והוי נזיר שלשים אחרים: **אבל.** אם אמר וכו': **ולרב הונא.** דקאמר דכי אמר הריני נזיר היום לא חיילי עליה שתי נזירות אם כן ליפלוג בדידה בנדרים וניתני (ג) נמי יש נדר בתוך נדר ואין

ר"ן

חד קרא למפטריה מקרבן. היינו קרא דלהרע או להיטיב דכתיב גבי קרבן שבועת בטוי: **וחד קרא למפטריה מלאו דשבועה.** היינו קרא דלא יחל דברו(א): **מתני' יש נדר בתוך נדר וכו' אמר הריני נזיר אם אוכל וכו'.** מפרש בגמ' דאם אוכל לאו דוקא דה"ה נמי אם אמר הריני נזיר הריני נזיר דחייב על כל אחת ואחת אלא איידי דתנא גבי שבועה שלא אוכל תנא נמי גבי נזיר אם אוכל. וחייב על כל אחת ואחת דאמרינן לומר דחייב לנהוג נזירות על כל קבלה וקבלה וכי אמר הריני נזיר הריני נזיר דחייב שתי נזירות ומונה שלשים יום ומביא קרבן וחוזר ומונה שלשים יום ומביא קרבן ונפקא לן בגמרא מנזיר להזיר(ב). וקרי ליה להאי גוונא נדר בתוך נדר לפי שהנזירות שניה היא חלה בתוך זמן הראשונה אלא שאי אפשר לו שימנה אותה עד שימנה את הראשונה דאם איתא דלא חיילא בשעת נדרו היאך תחול לאחר מכן והרי אינו נודר באותו זמן וכיון דלא חיילא השתא לא חיילא נמי בתר זימנא אלא ודאי מהשתא הוא דחיילא ומש"ה קתני יש נדר בתוך נדר: **שבועה שלא אוכל שבועה שלא אוכל אינו חייב אלא אחת.** כלומר בשבועות לא משכחת תרי חיובי לא ללקות שתים באכילה אחת דמכיון שאמר שבועה שלא אוכל ככר זה הוה ליה מושבע ועומד ותו לא חיילא עליה שבועה שניה ולא למנות שתים גם כן דלא משכחת לה מה שאין כן בנזירות דנהי דאינו לוקה שתים על אכילה אחת מ"מ משכחת בה תרי חיובי בשכפל נדרו ב' פעמים דהיינו למנות שתים מה שאין כן בשבועות: **גמ' כיון דאמר הריני נזיר הוה ליה נזיר וכי אכיל טובא ומתרין ביה מחייב על כל אכילה ואכילה איידי דקתני שבועה שלא אוכל תנא נמי הריני נזיר אם אוכל ולעולם גבי נזיר לא צריך למימר אם אוכל** זו הגרסא כתובה במקצת נוסחאות. והכי פירושא כיון דאמר הריני נזיר וכו' חדא דאית בה תרתי קשיא ליה חדא למה ליה למתלייה לנזירות באכילה דהא מכיון דאמר הריני נזיר הוה ליה נזיר וחייב למנות שתים וקשיא ליה תו דאיתלי לנזירות באכילה בהריני נזיר אם אוכל חדא זימנא סגי דהא קי"ל בפ' שבועות שתים בתרא (שבועות כז:) דמי שנשבע שלא אוכל ככר זה על כל זית וזית שבו נשבע הלכך מי שתלה נזירותו באם אוכל על כל זית וזית שבו תלה נזירותו וכי אכיל טובא כלומר זיתים הרבה ומתרין ביה בין כל זית וזית לומר שאם יאכלנו יתחייב עליו נזירות אחת חייב על כל אכילה ואכילה. ונראה בעיני דלהכי בעינן דליתרו ביה בין כל זית וזית משום דלא עדיפי אכילות הללו להתחייב עליהם נזירות כשתלאו בהן מלהתחייב עליהן קרבן ומלקות כשנשבע שלא יאכל ככר זו וכשם שלהתחייב קרבן ומלקות בעינן חלוק בין כל זית וזית אי למלקות בהתראה אי לקרבן בשתי העלמות ה"נ כשתלה נזירות בהם בעינן שיהו התראות מחלקות דודאי נהי דאמרינן דמי שנשבע שלא יאכל ככר זו על כל זית וזית נשבע אפי' הכי אם לא התרו בו אלא התראה אחת אינו לוקה אלא אחת דבכל איסורין שבתורה על כל זית וזית שבהן הוא חייב ואפ"ה אינו לוקה שתים אלא בהתראות חלוקות ולקרבן נמי אינו חייב אלא אחת אלא בשתי העלמות ה"נ כי תלה נזירות באכילת ככר צריך שיהו התראות מחלקות בין כל זית וזית שבו דאי לא לא מקריא אלא אכילה אחת ולא מחייב עלה אלא חד נזירות כנ"ל. וראיתי למפרשים אחרים בזה מה שלא נראה בעיני. ומתרלה איידי דקתני שבועה שלא אוכל וכו' דאין ה"נ דבהריני נזיר הריני נזיר סגי ליה ואי נמי תלה נזירותו באם אוכל בחד הריני נזיר אם אוכל סגי ליה אלא דאיידי דאיצטריך למתלי לשבועה באכילה למכפל בה נמי שלא אוכל דאי לא פשיטא שאינו חייב אלא אחת תלה ליה נמי לנזירות באכילה וכפליה: **דמגו דמתוסף יומא יתירא.** כלומר דכשאמר הריני נזיר למחר יש במשמעות דבריו שימנה מיום מחרת ואילך ל' יום נמצא שנתחייב מחמת נדר שני יום א' מוסף על נזירות ראשונה וכיון דקי"ל במסכת נזיר [ז.] דהאומר הריני נזיר יום זה בלבד מונה שלשים אף זה כיון דנתחייב מחמת נדרו שני למנות יום אחד מוסף על נזירות ראשונה על כרחו מונה ל'. ושמואל אמר אפי' הריני נזיר היום הריני נזיר היום נזירות חלה על נזירות דמשמע ליה דמנזיר להזיר [במדבר ו] נפקא לן דבכי האי גוונא מונה שתי נזירות: **לרב הונא אדתני אין שבועה בתוך שבועה ליתני יש נדר בתוך נדר ואין נדר בתוך נדר.** וא"ת ולשמואל נמי מי ניחא הא לדידיה נמי הוה ליה לפלוג ולמיתני אין נדר בתוך נדר ומשכחת לה באומר קונס עלי ככר זה קונס עלי ככר זה שאינו חייב אלא אחת דהא דמתני' לא תנן יש נדר בתוך נדר אלא למנות שתים כדפרי' וכיון שכן לשמואל גופיה מצי לפלוגי בנדר גופיה. וי"ל דכי מקשי לרב הונא ליתני יש נדר בתוך נדר ואין נדר בתוך נדר לא מקשי לומר אדמפליג בין נדר לשבועה לפלוג בנדר גופיה כדרך כל לפלוג וליתני בדידה שבש"ס דאי הכי מקשינן לשמואל נמי תקשי כדפרישית אלא כי האי גוונא לא מקשינן דלא קשיא כלל דתנא אחומר בנדרים מבשבועות קאי ומש"ה בעי למתני חומרא דאיכא בנדר מבשבועות לענין נדר בתוך נדר הלכך לא שייך לאקשויי

מסורת הש"ם

א) במדבר ל, ב) במדבר ו,

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה תלמוד וכו' ולא בנשבע לבטל את המצוה דהאי שבועה: (ב) ד"ה אלא וכו' אנזירות ראשונה כצ"ל והד"א עם ד"ה אבל: (ג) ד"ה ולרב הונא וכו' וניתני יש נדר בתוך נדר ואין נדר כו' כצ"ל והד"א ותיבת נמי נמחק:

מוסף רש"י

להרע או להטיב. להרע לעצמו או להטיב לעצמו, כגון אוכל ולא אוכל, אישן ולא אישן (ויקרא ה ד). **לא שנו.** שנזירות חל על נזירות, אלא דאמר **הריני נזיר היום.** שנמצא נזירותו שלשים והדר אמר הריני נזיר למחר. ועל כל פנים אתה צריך לפרש במחר זה שלא על מחר דוקא הוא נאמר, שהרי כבר הוא נזיר לשלשים יום, אלא על כל פנים ליום שאחר שלשים הוא מכוין, כלומר ממחר עד יום שלשים, ונמצא מכוין להאריך נזירותו יום אחד, ומאחר שיש לנזירות שניה מקום לאחר שלשים חל עליו נזירות שלם, וכמו שאמרו במסכת נזיר (ז א) הריני נזיר ויום אחד שמונה שתי נזירות, ומעתה הרי זה משלים ומונה שתי נזירות, אבל אם אמר הריני נזיר היום, הריני נזיר היום, הריני נזיר היום, הואיל ואין מקום לנזירות שניה לחול אלא בגבול הראשונה, אין נזירות חל על נזירות (מאירי בשמו).

פירוש הרא"ש

מה הטבה רשות אף הרעה רשות. בפ"ג דשבועות מפרש לה מנא לן דבהטבת רשות איירי: **מתני' יש נדר בתוך נדר.** ומפרש דבנזירות איירי כגון דאמר הריני נזיר אם אוכל חייב נזירות על כל דבור ודבור והוה מצי למתני כגון דאמר הריני נזיר הריני נזיר בלא אכילה אלא אגב דבעי למתני גבי שבועה אכילה נקטיה נמי גבי נזירות: **אינו חייב אלא אחת.** דאין שבועה חלה על שבועה דאין נשבעין לקיים המצוה דליתא בלאו והן: **גמ' הריני נזיר היום.** דמיד חלה נזירות עליו ל' יום וכי אמר תו הריני למחר נתוסף עליו יום א' והא מגו נתוספה עליו נזירות שלימה: **ליתני יש נדר בתוך נדר ואין נדר בתוך נדר.** כיון דבנזירות גופה משכח לפלוגי:

עין משפט נר מצוה

כח א מיי' פ"ה מהל' שבועות הלכה יד סמג לאוין רלח טוש"ע י"ד סי' רלט סעיף ד:

כט ב מיי' פ"ג מהל' נדרים הלכה [א] ב [ופ"ג מהל' נזירות הל' יט] סמג לאוין רמב טוש"ע שם סי' רכט (סעיף א) סעיף ג וסימן רלט סעיף יג:

ל ג מיי' פ"ג מהל' נדרים הל' א ופ"ד מהל' שבועות הלכה ט סמג לאוין רמא טוש"ע שם סימן רלט סעיף יג:

לא ד מיי' פ"ג מהל' נדרים הלכה ב ופ"ג מהלכות נזירות הלכה י ופ"ד הלכה ב סמג עשין רמב טוש"ע שם סימן רלט סעיף יב:

תורה אור השלם

1. אוֹ נֶפֶשׁ כִּי תִשָּׁבַע לְבַטֵּא בִשְׂפָתַיִם לְהָרַע אוֹ לְהֵיטִיב לְכֹל אֲשֶׁר יְבַטֵּא הָאָדָם בִּשְׁבֻעָה וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע וְאָשֵׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה: ויקרא ה ד

תוספות

חד למפטריה מקרבן שבועה וחד למפטרי' מלאו דשבועה. מלא יחל כלומר אם מיחל דברו ומקיים המצוה אבל מ"מ אינו פטור משבועה דנשבע לבטל המצוה אלא לוקה עליו משום שוא כדתנן פ"ג דשבועות (דף כט.): **יש נדר בתוך נדר.** כדמפרש ואזיל בתר הכי דאמר הריני נזיר הריני נזיר וא"ת פתח בנדר דמשמע קונס וסיים בנזירות וי"ל דנזירות נמי איקרי נדר דכתיב (במדבר ו) לנדור נדר נזיר אבל מ"מ אמאי שבק סתם נדר ופתח בזה וי"ל משום דבנדרים לא משכחת נדר בתוך נדר דאי אמר ככר זה עלי קונס ככר זה עלי קונס לא חייל דאין איסור חל על האיסור ואף בנזירות דקאמר דנזירות חל על נזירות לאו לחיובי תרתי בחד ל' יום אלא לענין שיעשה שתי נזירות זו אחר זו דבשלמא התם בנזירות שייך למימר כשאמר ב"פ הריני נזיר היום הריני נזיר היום שיכול להוסיף בדבור שני ל' יום משמע ל' יום חדשים כפעם ראשונה שאמר הריני נזיר היום שרוצה לומר ל' יום דהויא השתא כאילו [אמר] ל' יום ב' פעמים ואפילו את"ל דאפילו אם אמר הריני נזיר ל' יום והדר אמר הריני נזיר אלו ל' יום דהוי לשמואל כמו כהיום היום מכ"מ י"ל דשאני נזירות הואיל ואית ליה קיצותא ל' יום יש לנו לומר שבא להוסיף שלשים יום חדשים ולכך שייך שפיר למימר דחייל נזירות על נזירות מעשה זו אחר זו כדפרישית אבל גבי נדר דקונס דלית ליה אלא לפי מה שמפרש האדם נמי אפי' כי אמר ככר זו עלי קונס היום אינו אסור אלא אותו היום וכי הדר אמר זימנא אחריתי קונס ככר זה היום אין לנו לתלות דאתא לאסור ולאוסופי למחר כיון דמהיום משמע הלכך לא שייך למימר נדר חל על נדר ולהוסיף נדר אחר כמו בנזירות כדפרישית ולאותו יום גופיה נמי אין לנו שיחול נדר על נדר ולחיובי תרתי קאמר דאין איסור חל על איסור ואפילו בנזירות אין איסור חל על איסור: **הריני נזיר אם אוכל הריני נזיר.** ה"ה דהוי מצי למתני הריני נזיר בלא שום תנאי אלא אורחא דמילתא קאמר שכן דרך לומר מחמת שום דבר כיוצא בזה שמסרבין בו לאכול והוא אינו רוצה ונודר אם יאכל וע"ל דאגב דבעי לאדכורי אכילה גבי שבועה נקט' נמי גבי נזירות וכן פר"י: **ולפלוג וליתני בדידה:**

אין נדר בתוך נדר קשי' תנן יש נדר בתוך נדר ואין שבועה בתוך שבועה היכי דמי אילימא דאמר הריני נזיר היום הריני נזיר למחר דכוות' גבי שבועה שלא אוכל תאנים וחזר ואמר שבועה שלא אוכל ענבים אמאי לא חלה שבועה על שבועה אלא היכי דמי דלא חלה שבועה על שבועה כגון דאמר שבועה שלא אוכל תאנים וחזר ואמר שבועה שלא אוכל תאנים דכוותה גבי נזירות היכי דמי דאמר הריני נזיר היום הריני נזיר היום וקתני יש נדר בתוך נדר קשיא לרב הונא אמר לך רב הונא מתני' דאמר הריני נזיר היום הריני נזיר למחר דכוותה גבי שבועה דאמר שלא אוכל תאנים וחזר ואמר שבועה שלא אוכל תאנים וענבים דלא חיילא והאמר (א)רבה אשבועה שלא אוכל תאנים וחזר ואמר שבועה שלא אוכל תאנים וענבים ואכל תאנים והפריש קרבן וחזר ואכל ענבים הויא להו ענבים חצי שיעור ואין מביאים קרבן על חצי שיעור אלמא היכא דאמר שבועה שלא אוכל תאנים וחזר ואמר שבועה שלא אוכל תאנים וענבים במיגו דחל שבועה על ענבים חיילא נמי על תאנים רב הונא לא סבירא ליה כרבה מיתיבי גמי שנזר שתי נזירות מנה את הראשונה והפריש קרבן ונשאל עליה געלתה לו שניה בראשונה היכי דמי אילימא דאמר הריני נזיר היום הריני נזיר למחר אמאי עלתה לו שניה בראשונה הא איכא יומא יתירא אלא פשיטא דאמר הריני נזיר היום הריני נזיר היום

ותיובתא

ר"ן

לאקשויי לפלוג וליתני בדידה אלא הכי מקשינן לרב הונא היכי פסק תנא ותנא יש נדר בתוך נדר דמשמע בכל ענין הוה ליה לפרושי מילתיה כי היכי דלא ניטעי ביה ובתר הכי ליתני מאי דחמיר כהאי גוונא נדר משבועה והא מילתא קשיא לרב הונא אבל לשמואל לא קשיא כלל דהא לדידיה בנזירות בכל ענין יש נדר בתוך נדר מאי אמרת מ"מ בקונם עלי ככר זה קונם עלי ככר זה אין נדר בתוך נדר והא כי האי גוונא ליכא למטעי במאי דתנא תנא דנזירות קתני ולא קונמות ואדרבה מדנקיט מילתיה בנזירות ולא בקונם אשמעי' דבקונמות אין נדר בתוך נדר: **תנן יש נדר בתוך נדר וכו'.** היכי דמי אילימא דאמר הריני נזיר היום הריני נזיר למחר ודכוותה גבי שבועה אמר שבועה שלא אוכל תאנים וחזר ואמר שבועה שלא אוכל ענבים אמאי לא חיילא שבועה על שבועה יש לומר דהאי דמדמה לה מקשה לאומר שבועה שלא אוכל תאנים וחזר ואמר שבועה שלא אוכל ענבים וכי מפרקינן מדמינן לה לשבועה שלא אוכל תאנים וענבים בהא נחתינן וסלקינן דמקשה אזיל בתר דינא ומתרץ בתר לישנא והכי מקשי ודאי כי אמרת בהריני נזיר היום הריני נזיר למחר דנזירות חלה על נזירות היינו משום דכי אמר הריני נזיר היום קבל עליו שלשים יום הראשונים וכי אמר הריני נזיר למחר קבל עליו שלשים ואחד ולפי שאין נזירות פחותה משלשים יום צריך למנות שלשים אחרים נמצא שאין נדרו שני משותף עם נדר ראשון כלל אלא כל חד וחד קאי באפי נפשיה וכיון שכן דכוותה גבי שבועה נמי לא משכחת לה אלא באומר שבועה שלא אוכל תאנים וחזר ואמר שבועה שלא אוכל ענבים וכי האי גוונא אפי' בשבועות נמי חלה שבועה על שבועה אלא ודאי מדתנן בשבועות דאין שבועה בתוך שבועה ועל כרחך בשתי שבועות חלות על דבר אחד מתוקמה דכוותה בנדרים קתני יש נדר בתוך נדר וקשיא לרב הונא. ומפרקינן אמר לך רב הונא מתני' דאמר הריני נזיר היום הריני נזיר למחר כלומר לא תיזיל בתר דינא אלא זיל בתר לישנא דכי אמר הריני נזיר למחר ממחר ועד שלשים יום קאמר והוה ליה כאילו אמר הריני נזיר היום ומחר שאף כאן כ"ט יום מנדר השני מעורבין בזמן הנדר ראשון ואע"פ שאותן כ"ט ימים אינן חלין כלל מחמת נדרו שני מ"מ בהאי לישנא חייל נדריה לענין שיהא יום שלשים וא' סוף שלשים יום של נזירות שניה שהרי הוא כך נדר נמצא שעל כ"ט ימים מנזירות ראשונה חלה נזירות שניה לענין שתהא יום שלשים ואחד לנזירותו אלא לפי שאין נזירות פחותה משלשים יום צריך למנות עוד לתשלום שלשים בשביל נדר שני ודכוותה גבי שבועות כי אמר שבועה שלא אוכל תאנים וחזר ואמר שלא אוכל תאנים וענבים לא חיילא שבועה בתרייתא על תאנים כלל דלית ליה לרב הונא שתחול שבועה על שבועה אפילו בכולל. ועדיין אין דעתי נוחה בזה דמ"מ כי היכי דשבועה שניה אינה חלה על תאנים מפני שכבר נשבע עליהם כך נזירות שניה אינה חלה בעשרים ותשעה יום ראשונים מפני שכבר נזר בהם לפיכך אני אומר דכי אמרינן וחזר ואמר שבועה שלא אוכל תאנים וענבים הכי קאמר שלא אוכל אותם כאחת וכי האי גוונא נמי מתפרש האי לישנא בס"פ שבועות שתים בתרא [שבועות כח:]. ואמר רבה דמגו דחיילא שבועה על ענבים חיילא נמי אתאנים ונפקא מינה שאם אכל תאנים וענבים בהעלם שבועה ראשונה והתרו בו משום שניה לוקה. ואמרינן דרב הונא לא סבירא ליה דרבה דבכי האי גוונא סבירא ליה לרב הונא דלא חיילא שבועה שניה כלל דכיון דאתאנים לא חיילא אין לה מקום כלל שהוא על שניהם יחד נשבע ולא על ענבים בלבד ובנדרים נמי אילו היה דינן כשבועות היה לנו לומר דכיון דאכ"ט יום לא חיילא נזירות שניה ביום שלשים נמי לא חיילא שהרי כשאמר הריני נזיר למחר לשלשים יום כאחד נתכוון ולא ליום שלשים בפני עצמו והוו להו כ"ט יום כתאנים ויום שלשים כענבים: **אלא פשיטא דאמר הריני נזיר היום ותיובתיה דרב הונא.** כלומר חיילי שתי נזירות כי האי גוונא דאי לא מה עלתה לו שניה בראשונה הרי לא חלה שניה כלל. ואם תאמר ומאי קושיא נהי דאילו לא נשאל על הראשונה לא חיילא שניה וכדרב הונא כי מתשיל עלה משכחת רווחא וחיילא וכדאמר רבא לקמן [יח.] דאף על גב דאין שבועה חל על שבועה

רש"י

ואין נדר בתוך נדר כיצד הריני נזיר היום הריני נזיר למחר יש נדר בתוך נדר וכו': **דכוותה גבי שבועה.** דאמר בדיבור שני מה שלא אמר בדבור ראשון מי איכא למ"ד שלא תחול שבועה על שבועה כהאי גוונא אלא היכי דמי וכו': **אמר לך רב הונא מתני' כגון דאמר הריני נזיר היום הריני נזיר למחר.** כדאמינא אנא והיינו יש נדר בתוך נדר ודכוותה איירי בשבועה כגון דאמר שבועה וכו'. וקסבר רב הונא דכהאי גוונא לא חיילא שבועה על שבועה הא דאמר בשבועה שניה תאנים שמושבע מהן ומ"מ דומיא דנדר הוא שהוסיף בשניה ענבים: **ומי לא חיילא שבועה על שבועה.** בכה"ג: **והאמר רבה וכו'.** ואכל תאנים והפריש קרבן על שבועה ראשונה שעבר ואכל תאנים: **וחזר ואכל ענבים.** ולא תאנים: **הויא להו ענבים.** שאכל חצי שיעור (א) על שבועה שניה לפי שהוא נשבע בשבועה שניה על תאנים וענבים ועכשיו שלא אכל אלא ענבים לא ביטל אלא חצי שיעור והיינו חצי שבועה ואין מביא קרבן על חצי שיעור: **אלמא.** טעמא משום דלא אכל אלא חצי שיעור משום הכי פטור מקרבן הא אי אכל תאנים וענבים דאכל כוליה שיעור דשבועה חייב קרבן דמיגו דחלה שבועה על ענבים דהוי חידוש שלא נשבע עליהן עדיין חיילא נמי אתאנים אע"פ שכבר מושבע מהן וקשה לרב הונא (ב): **לא סבירא ליה.** לרב הונא הא דרבה וליכא למירמא ליה מיניה: **והפריש קרבן.** וקודם שהפרישו נשאל על נזירות ראשונה שכבר נדר ואמרו ליה שבטעות נדר ושלא לצורך היה נדר אותם שלשים: **עלתה לו.** אותה נזירות שכבר נדר בשניה שעדיין חייב ומקריב הקרבן על נזירות השניה ביום שהשלים נזירות ראשונה: **הא איכא יומא יתירא.** דהריני נזיר למחר דקאמר אותו יום לנזירות שניה אינו חל אלא לאחר שלשים דהיינו לאחר נזירות ראשונה ואמאי עלתה לו שניה בראשונה ויהא נפטר מנזירות שניה קודם שיבא יום שלשים ואחד והא נדר להיות נזיר ביום שלשים וא' דהיינו למחר אלא כגון וכו':

ותיובתא

עין משפט נר מצוה

לב א מיי' פ"ד מהל' שבועות הלכה יד:

לג ב מיי' שם הלכה יא טוש"ע י"ד סימן רלח סעיף ו:

לד ג מיי' פ"ג מהלכ' נזירות הלכה י:

תוספות

אילימא [דאמר הריני נזיר היום] ולמחר דכוותה גבי שבועה דאמר שבועה שלא אוכל תאנים וחזר ואמר שבועה שלא אוכל ענבים האי ודאי חיילא שבועה כיון שהזכיר ענבים לבדם אלא היכי דמי כגון דאמר שבועה שלא אוכל תאנים וכו': **אמר לך רב הונא מתני' דאמר היום ולמחר דכוותה גבי שבועה שלא אוכל תאנים וחזר ואמר שבועה שלא אוכל תאנים וענבים.** והוי שפיר דכוותה סיפא דגרסי' כדפרישי' ול"נ דהיכי קאמר מעיקרא אילימא דאמר היום דכוותה גבי שבועה דאמר תאנים וחזר ואמר ענבים האי לאו דכוותה הוא דגבי נזיר למחר שייך כהיום דהא לא מוסיף אלא איסור יתירה אבל ענבים לא שייכי כלל בתאנים שאמר תחלה לכ"נ לר"ת לעיל הכי גרסינן אילימא דקאמר היום דכוותה גבי שבועה דאמר שבועה שלא אוכל תאנים וחזר ואמר שבועה שלא אוכל ענבים ותאנים אמאי לא חיילא פי' הא ודאי חיילא כמו שאמר רבה בסמוך דהשתא סבירא ליה כוותיה דרבה אלא דאמר תאנים וכו' כמו לאידך גירסא אמר לך רב הונא לעולם דאמר היום ומחר דכוותה גבי שבועות דלא חיילא כה"ג כלומר כה"ג דאמר ככר דהיינו כי אמר תאנים וענבים דכיון שהוא צריך לצירוף תאנים שכבר והשתא ניחא ולפי שהזכיר ככר למעלה לא הוצרך לחזור ולשנותו כאן: **והאמר רבה האומר שבועה שלא אוכל תאנים וחזר ואמר שבועה שלא אוכל תאנים וענבים ועבר ואכל תאנים והפריש קרבן וחזר ואכל ענבים הוו להו ענבים חצי שיעורא.** אור"י דמיירי שאמר שלא אוכל תאנים וענבים ביחד כזית מכל חד וחד והשתא שבועה שניה אינה מחייבת לו על כזית תאנים לבד ולא על כזית ענבים לבד אלא על כזית מכל חד וחד להכי קרי ענבים חצי שיעורא והא דקאמר בסמוך מכ"מ חיילא וכו' ה"פ אע"פ שכבר מושבע הוא על תאנים בשבועה ראשונה מ"מ חיילא שפיר שבועה

מסורת הש"ס

א) שבועות כח: [ע"ש תוס' ד"ה שבועה], ב) שבועות כז: כח. תוספתא דנזיר פ"ב,

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה הויא להו וכו' שיעור של שבועה: (ב) ד"ה אלמא וכו' לרב הונא הס"ד ואח"כ מה"ד רב הונא לא סבירא ליה הא דרבה:

מוסף רש"י

שבועה שלא אוכל תאנים וענבים. יחד ביום אחד (שבועות כח: עי"ש לפי הגירסא שם). **מי שנזר שתי נזירות.** סתם נזירות ל' יום, מנה את הראשונה והפריש קרבן. לתגלחתו ונשאל לחכם על הראשונה, עלתה לו שניה במנין שמנה לשם ראשונה ואינו צריך לשמור עוד נזירות שניה והקרבן שהפריש מביא עליה כדמפרש טעמא לקמן מי גרס לשניה שלא תחול תחלה להיות מנין הראשון שלה, ראשונה היתה מעכבתה, והרי אינה לראשונה, שסילקה ועקרה בשאלה זו ונמצא המנין למפרע של שניה (שבועות כז:).

פירוש הרא"ש

א"ל ר"ה מתני' דקאמר הריני נזיר היום הריני נזיר למחר ודכוותה גבי שבועה דאמר שבועה שלא אוכל תאנים וחזר ואמר פעם אחרת שלא אוכל תאנים וענבים. ולא אמרינן מגו דחיילא שבועה אענבים חיילא נמי אתאנים דבנזירות נמי אין איסור חל על איסור להתחייב ב' אלא שימולו זה אחר זה וזה לא שייך בשבועה דאם היתה חלה שבועה שניה היה מתחייב על אכילת תאנים וענבים ב' הלכך הואיל ואי אפשר שתחול שבועה שניה אלא א"כ עבר על הראשונה וכבר מושבע ועומד הוא על תאנים משבועה ראשונה לא חיילא כלל אפי' על הענבים: והאמר רבא שבועה שלא אוכל תאנים וחזר ואמר שבועה שלא אוכל תאנים וענבים מגו דחיילא שבועה אענבים חיילא נמי אתאנים. כך כתובה הגי' במקצת ספרים וגי' פשוטה היא ואית ספרי' דגרסי אמר שבועה שלא אוכל תאנים וחזר ואמר שבועה שלא אוכל תאנים וענבים ואכל תאנים